

- 2) Valg for Landstingets Vedkom-
mende af 5 Medlemmer til Fælles-
udvalget angaaende:

Forslag til Lov om forskellige Jernbaneanlæg
paa Sjælland.

- 3) Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden
af Lov af 28de Marts 1871 om en For-
andring i Løbsafgiften for Sukker og om en
Forandring i Løbsafgiftens Position Nr. 227 a.

Mødet hævet Kl. 2¹/₄.

Otte og tredstydstyvende Møde.

Lørdagen den 20de Marts Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og
vedtagen.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato
har jeg fra Folkethingets Formand modtaget
Forslag til Finantslov for Finants-
aaret fra 1ste April 1875 til 31te
Marts 1876 med Anmodning om her at fore-
lægge det. Forelæggelsen sker herved; Exemplarer
af Lovforslaget ville blive omdelte.

Efter Dagsordenen foretoges:

Anden Behandling af Forslag til
Lov om Salg af hemmelige Lægemed-
ler m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp.
80—100. Udvalgets Betænkning i Tillæg B.
Sp. 891—92).

Formanden: Som ærede Medlemmer
ville have set, gaar Udvalgets Betænkning ud paa,
at Sagen afgjøres ved en motiveret Dagsorden.
Det er Forslaget til denne motiverede Dagsorden,
der sættes under Forhandling, saaledes at selve
Lovforslaget ikke direkte kommer paa Bane. Først
saaremt Forslaget til den motiverede Dagsorden
skal blive forfattet, ville vi komme til en For-
handling af Lovforslagets Enkeltheeder. Forhand-
lingen er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Brod): Det høje Thing
vil have set, at det nedsatte Udvalg har anset det
for rigtigst at indstille til Landstinget, at en

yderligere Behandling af Lovforslagets Gjenstand
sættes i Bero. Jeg kan som Ordfører i alt Væ-
sentligt henholde mig til Udvalgets Udtalelse og
har ikke noget Videre at tilføje. Vi have været
fuldkommen enige om, at den nuværende Ordning
af Arkanahandelen ikke i og for sig er hensigts-
mæssig, og at en Forandring vistnok maa anses
for ønskelig; men den Meningsforskel, som alle-
rede ved Sagens 1ste Behandling har gjort sig
gjældende her i Thinget, har gjentaget sig i Ud-
valget, idet endogaa et stort Flertal i Udvalget
formente, at det ikke kunde anses som rigtigst at
binde Arkanahandelens Tilladelighed til en justits-
ministeriel Tilladelse for alle Tilfælde, og da
navnlig ikke for de Tilfælde, hvor der ikke fra
Sundhedspolitiet's Side kunde gøres nogen Erin-
dring mod Forhandlingen af saadanne Gjenstande,
men hvor Salget nærmest medfører Fare derved,
at det maa anses som bedragerisk og altsaa med-
fører Skade for Publikum paa denne Maade. Vi
have, som det af Udvalgets Betænkning vil ses, i
vor Midte og i Forening med den høitærede Jus-
titsminister forsøgt, om vi kunde komme til Enig-
hed om at stille Sagen paa en anden Maade,
men det er ikke lykkedes, og da vi have antaget
— og ogsaa heri har den høitærede Justitsmini-
ster været enig med os — at den nuværende Lov-
givning dog byder Administrationen tilstrækkelige
Midler til at værne mod sig omgribende Misbrug,
have vi ment, at hele Sagens Ordning naturligt
sættes i Forbindelse med en større Omordning af
hele vort Medicinalvæsen. Den høitærede Justits-
minister har ikke alene i Udvalget, men ogsaa an-
deskeds meddelt, at en Reform af Medicinalvæse-
nets Overbestyrelse staar paa Dagsordenen og be-
handles i Justitsministeriet og ment, at, naar
denne Ordning var foregaaet, var det i sin Orden
og naturligt, at man tænkte sig en større, mere
omfattende Ordning af vort Medicinalvæsen. Det
er jo demed, at Arkanahandelen altid i vor Lov-
givning har været sat i Forbindelse, og vi have
saaledes ikke troet at burde søge Sagen fremmet,
men indstille til det høje Landsting, at den fillses
i Bero. Det er denne Indstilling fra Udvalget,
som jeg hermed har den Ære at anbefale til det
høje Thing.

Justitsministeren (Klein): Efter den
Stilling, Sagen har faaet, skal jeg selvsølgelig
ikke i dette Dieblik komme ind paa dens Realitet.
Af de Grunde, som ere anførte dels i den fore-
liggende Betænkning og dels i dette Dieblik af
den meget ærede Ordfører, maa jeg dele den Op-
fattelse, som saaledes er kommen frem, at det ikke
vil være hensigtsmæssigt i dette Dieblik at føre
en mulig tilstedeværende Uenighed om Sagen videre.
Naar jeg imidlertid tiltræder Indstillingen om for
Tiden at stille Sagen i Bero, sker det ganske be-
stemt under den Forudsætning, som er udtalt fra
Udvalgets Side, at den bestaaende Retstilstand